

Conselleria de Cultura, Educació i Esport

DECRET 14/2007, de 9 de febrer, del Consell, pel qual es declara Bé d'Interès Cultural, amb categoria de Monument, l'església parroquial de l'Assumpció, d'Andilla.
[2007/1788]

L'article 49.1.5 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de patrimoni històric, artístic, monumental, arqueològic i científic. Així mateix, l'article 26.2 de Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, disposa que la declaració d'un bé d'interès cultural es farà per decret del Consell, a proposta de la conselleria competent en matèria de cultura. Tot això sense perjudi de les competències que l'article 6 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, reserva a l'administració general de l'Estat.

Per resolució de 18 d'octubre de 2005, la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià va acordar tenir per incoat l'expedient per a la declaració de Bé d'Interès Cultural, amb categoria de Monument, a favor de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla, en la província de València. L'esmentada resolució, amb els annexos, va ser comunicada als interessats en l'expedient, als quals es va concedir tràmit d'audiència.

En compliment del que disposa l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, s'han emés informes favorables a la declaració per la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles i pel Consell Valencià de Cultura.

L'expedient va ser sotmés a informació pública pel termini d'un mes i s'han demanat els informes exigits per l'article 49 bis de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de Govern Valencià.

En virtut d'això i d'acord amb el que estableix la normativa mencionada, a proposta del conseller de Cultura, Educació i Esport, i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 9 de febrer de 2007,

DECRETE

Article 1

Es declara Bé d'Interès Cultural, amb categoria de Monument, l'església parroquial de l'Assumpció, d'Andilla, en la província de València.

Article 2

L'entorn de protecció afectat per la declaració de Bé d'Interès Cultural, així com el règim de protecció d'este, queda definit en els annexos adjunts que formen part del present decret. La documentació complementària consta en l'expedient corresponent.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

La present declaració s'inscriurà en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

El present decret es publicarà en el *Boletín Oficial del Estado* i tindrà efectes des de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 9 de febrer de 2007

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Cultura, Educació i Esport,
ALEJANDRO FONT DE MORA TURÓN

Conselleria de Cultura, Educación y Deporte

DECRETO 14/2007, de 9 de febrero, del Consell, por el que se declara Bien de Interés Cultural, con categoría de Monumento, la Iglesia Parroquial de La Asunción, de Andilla. [2007/1788]

El artículo 49.1.5 del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana establece la competencia exclusiva de la Generalitat en materia de patrimonio histórico, artístico, monumental, arqueológico y científico. Asimismo, el artículo 26.2 de Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, dispone que la declaración de un Bien de Interés Cultural se hará mediante Decreto del Consell, a propuesta de la Conselleria competente en materia de cultura. Todo ello sin perjuicio de las competencias que el artículo 6 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, reserva a la administración General del Estado.

Mediante Resolución de 18 de octubre de 2005, la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano acordó tener por incoado expediente para la declaración de Bien de Interés Cultural, con categoría de Monumento, a favor de la Iglesia Parroquial de La Asunción de Andilla, en la provincia de Valencia. Dicha resolución, con sus anexos, fue comunicada a los interesados en el expediente, a los que se concedió trámite de audiencia.

En cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, se han emitido informes favorables por la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos y el Consell Valencià de Cultura.

El expediente fue sometido a información pública por el plazo de un mes y se han recabado los informes exigidos por el artículo 49 bis de la Ley 5/1983, de 30 de diciembre, de Gobierno Valenciano.

En virtud de lo expuesto y de acuerdo con lo establecido en la normativa referenciada, a propuesta del conseller de Cultura, Educación y Deporte, y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 9 de febrero de 2007,

DECRETO

Artículo 1

Se declara Bien de Interés Cultural, con categoría de Monumento, la Iglesia Parroquial de La Asunción, de Andilla, en la provincia de Valencia.

Artículo 2

El entorno de protección afectado por la declaración de Bien de Interés Cultural, así como el régimen de protección del mismo, queda definido en los anexos adjuntos que forman parte del presente Decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Única

La presente declaración se inscribirá en la sección primera del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

DISPOSICIÓN FINAL

Única

El presente decreto se publicará en el *Boletín Oficial del Estado* y tendrá efectos desde el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Valencia, 9 de febrero de 2007

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Cultura, Educación y Deporte,
ALEJANDRO FONT DE MORA TURÓN

ANNEX I

Dades sobre el bé objecte de la declaració

1. Denominació:

Església Parroquial de l'Assumpció.

2. Descripció:

a) Immoble objecte de la declaració:

(Basat principalment en el text de Benito y Bérchez, del Catàleg de Monuments i Conjunts de la Comunitat Valenciana, de l'actual Conselleria de Cultura, Educació i Esport, de la Generalitat).

El temple de l'Assumpció, de bellíssima factura i proporció, destaca harmoniosament entre el conjunt edificat d'Andilla. Va ser famós des de temps de Ponz per les seues pintures i retaules, i per l'extraordinària riquesa que va atresorar a causa d'importants mecenatges.

La seua fabrica és d'origen gòtic, però es va beneficiar de successives millores des de final del segle XV fins al segle XVIII. D'estes últimes destaquen l'original portada principal, una de les primeres manifestacions a terres valencianes del més pur renaixement italià de mitjan segle XV, el magnífic altar major de finals del segle XVI, del qual hui només queden les pintures de les portes que el protegien, pintades per Ribalta a principi del XVII, i la decoració del segle XVII típica del barroc valencià d'este moment.

Descripció: el temple és del tipus valencià, de fàbrica gòtica amb capelles en els cinc trams entre contraforts i voltes de creueria, i presbiteri poligonal de tres costats, cobert amb volta de nervis convergents en cinc florons. Les capelles laterals es cobrixen amb semicúpules sobre tambors ovals a l'interior i estan cobertes amb teula àrab esmaltada en blau.

El campanar és posterior, de clar segell classicista i estil herreria, així com l'immafront afegit amb un pinacle central i grossa motlura al voltant del timpà oculat, sobre una altra obra anterior.

Els murs exteriors són de maçoneria, si bé al costat de les portes renaixentistes s'empra aparell de carreu. Una d'estes portades, situada a l'altura del segon tram, presenta un esquema adovellat entre pilastres encaixades i mènsules entre brancal i llinda, i es remata en frontó mixtilini, els costats inclinats del qual s'ajunten en forma de trau per a albergar un relleu de l'Anunciació. El peculiar ús del trau evoca la mateixa llibertat compositiva usada per Alonso de Covarrubias en la primerenca portada de l'Hospital de Santa Cruz de Toledo (1542). El seu caràcter protorenaixentista s'advertix també en els capitells corintis, tan arbitraris com els que Diego de Sagredo proposa en les Medidas del Romano (Toledo, 1562).

L'altra portada, als peus del temple, es cobrix amb un edicle voltat amb cassetons i timpà amb petxina policroma que servix de marc a una imatge de Maria. Dos destacades mènsules fan descansar l'edicle sobre dos pilars de capitell compost. Cal destacar la decoració de medallons i llaços, a més de dos blasons nobiliaris identificats amb els cognoms Dies de Calataiud i Lladró de Vilanova, respectivament. Sens dubte, ambdós portades constitueixen primerenques manifestacions del renaixement valencià de les primeres dècades del segle XVI.

De gran importància en la fama d'este temple va ser la construcció del retaule major, hui desaparegut, però perfectament documentat i descrit per Ponz. Se sap que el mestre Josep González, escultor veí de València, va contractar en 1576 este retaule d'acord amb la traça que ell mateix havia fet, i que després de la mort d'este artista es va concertar una altra escriptura en 1584 amb l'escultor murcià Francisco de Ayala per concloure'l.

b) Parts integrants:

- La nau principal i les capelles laterals.
- La torre campanar.
- La sagristia i els espais annexos.

c) Béns mobles que comprén i que constitueixen part essencial de la seua història:

- Relleus escultòrics:

· Fragments del desaparegut retaule major: Anunciació, naixement o Adoració dels pastors, adoració dels reis d'Orient i resurrecció (Núm. SVI: C0008700000299, C0008700000300, C0008700000302 i C0008700000301)

Josep González i Francisco Ayala. Sigle XVI (últim terç). Talla sobre fusta estofada, policromada i daurada. 110 x 80 cm cada u. Escenes pertanyents als intercolumnis del desaparegut retaule major.

ANEXO I

Datos sobre el bien objeto de la declaración

1. Denominación:

Iglesia Parroquial de La Asunción.

2. Descripción:

a) Inmueble objeto de la declaración:

(Basado principalmente en el texto de Benito y Bérchez, del Catálogo de Monumentos y Conjuntos de la Comunitat Valenciana, de la actual Conselleria de Cultura, Educación y Deporte, de la Generalitat).

El templo de La Asunción, de bellísima factura y proporción, destaca armoniosamente entre el conjunto edificado de Andilla. Fue famoso desde tiempos de Ponz por sus pinturas y retablos, y por la extraordinaria riqueza que atesoró debida a importantes mecenazgos.

Su fabrica es de origen gótico, pero se benefició de sucesivas mejoras desde finales del siglo XV hasta el siglo XVIII. De estas últimas destacan la original portada principal, una de las primeras manifestaciones en tierras valencianas del más puro renacimiento italiano de mediados del siglo XV, el magnífico altar mayor de fines del siglo XVI, del que hoy sólo quedan las pinturas de las puertas que lo protegían, pintadas por Ribalta a principios del XVII, y la decoración del siglo XVII típica del barroco valenciano de este momento.

Descripción: El templo es del tipo valenciano, de fàbrica gòtica con capillas en sus cinco tramos entre contrafuertes y bóvedas de crucería, y presbiterio poligonal de tres lados cubierto con bóveda de nervios convergentes en cinco florones. Las capillas laterales se cubren con semicúpulas sobre tambores ovals al interior y cubiertas con teja árabe esmaltada en azul.

El campanario es posterior, de claro sello classicista y estilo herreriano, así como el immafronte añadido con un pináculo central y gruesa moldura alrededor del tímpano oculado, sobre otra obra anterior.

Sus muros exteriores son de mampostería, si bien junto a sus puertas renaixentistes se emplea aparejo de sillar. Una de estas portadas situada a la altura del segundo tramo, presenta esquema adintelado entre pilastras cajeadas y mènsulas entre jamba y dintel, rematándose en frontón mixtilíneo cuyos lados inclinados se juntan en forma de ojal para cobijar un relieve de la Anunciación. El peculiar uso del ojal evoca la misma libertad compositiva usada por Alonso de Covarrubias en su temprana portada del Hospital de Santa Cruz de Toledo (1542). Su carácter protorenaixentista se advierte también en los capiteles corintios, tan arbitrarios como los que Diego de Sagredo propone en sus Medidas del Romano (Toledo, 1562).

La otra portada, a los pies del templo, se cubre con un edículo abovedado con cassetones y tímpano con venera policroma que sirve de marco a una imagen de María. Dos destacadas mènsulas apean el edículo sobre dos pilares de capitell compuesto. Es de destacar la decoración de medallones y lazos, además de dos blasones nobiliaris identificados con los apellidos Diaz de Calatayud y Ladrón de Villanueva, respectivamente. Sin duda, ambas portadas constituyen tempranas manifestaciones del renacimiento valenciano de las primeras décadas del siglo XVI.

De gran importancia en la fama de este templo fue la construcción de su retablo mayor, hoy desaparecido, pero perfectamente documentado y descrito por Ponz. Se sabe que el maestro Josef González, escultor vecino de València, contrató en 1576 este retablo con arreglo a la traça que el mismo había hecho y que tras la muerte de este artista se concertó otra escriptura en 1584 con el escultor murciano Francisco de Ayala para concluirlo.

b) Partes integrantes:

- La nave principal y las capillas laterales.
- La torre campanario.
- La sacristía y los espacios anexos.

c) Bienes muebles que comprende y que constituyen parte esencial de su historia:

- Relieves escultòrics:

· Fragmentos del desaparecido retablo mayor: Anunciación, Nacimiento o Adoración de los pastores, Adoración de los Magos y Resurrección (Nº SVI: C0008700000299, C0008700000300, C0008700000302 y C0008700000301)

José González y Francisco Ayala. Sigle XVI (último tercio). Talla sobre madera estofada, policromada y dorada. 110 x 80 cm cada uno. Escenas pertenecientes a los intercolumnios del desaparecido retablo mayor.

· Retaule de l'Eucaristia (Núm. SVI: C0008700000308, C0008700000309 i C0008700000310)

Anònim. Segle XVII (c. 1630). Talla sobre fusta estofada, policromada i daurada. 182 x 131 cm. Del retaule original, únicament s'han conservat les dos escenes que formen el retaule actual: el Llavatori de peus i Crist en la glòria.

– Pintura exempta:

· Sant Pau (Núm. SVI: C0000100000458)

Sebastià Zaidía. Segle XVII (c. 1606). Oli sobre taula. 161 x 63 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les dos portelles que donava accés al resagrarí.

· Sant Pere (Núm. SVI: C0000100000456)

Sebastià Zaidía. Segle XVII (c. 1606). Oli sobre taula. 161 x 63 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les dos portelles que donava accés al resagrarí.

· Presentació de la Mare de Déu al temple (Núm. SVI: C0000100000455)

Joan Ribalta. Segle XVII (1622-24). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Visitació (Núm. SVI: C0000100000462)

Joan Ribalta. Segle XVII (1622-24). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Circumcisió (Núm. SVI: C0000100000461)

Joan Ribalta. Segle XVII (1622-24). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Abraçada a la porta daurada (Núm. SVI: C0000100000463)

Joan Ribalta. Segle XVII (1622-24). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Naixement de la Mare de Déu (Núm. SVI: C0000100000457)

Vicent Castelló. Segle XVII (1624-26). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Disputa amb els doctors (Núm. SVI: C0000100000464)

Vicent Castelló. Segle XVII (1624-26). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Esposoris de la Mare de Déu (Núm. SVI: C0000100000460)

Abdó Castanyeda. Segle XVII (1624-26). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Descans en la fugida a Egipte (Núm. SVI: C0000100000459)

Abdó Castanyeda. Segle XVII (1624-26). Oli sobre tela. 268 x 262 cm. Pertanyent al desaparegut retaule major, era una de les huit teles encastades a les mampares batents que feien la funció de portes del retaule.

· Mare de Déu del Roser (Núm. SVI: C0008700000279)

Atribuït a Abdó Castanyeda. Segle XVII (c. 1625). Oli sobre tela. 245 x 198 cm. Tela encarregada per a l'altar de la Mare de Déu del Roser.

· Retablo de la Eucaristia (Nº SVI: C0008700000308, C0008700000309 y C0008700000310)

Anónimo. Siglo XVII (c. 1630). Talla sobre madera estofada, policromada y dorada. 182 x 131 cm. Del retablo original, únicamente se han conservado las dos escenas que conforman el retablo actual: el Lavatorio de pies y Cristo en la Gloria.

– Pintura exenta:

· San Pablo (Nº SVI: C0000100000458)

Sebastián Zaidía. Siglo XVII (c. 1606). Óleo sobre tabla. 161 x 63 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era una de las dos portezuelas que daba acceso al transagrario.

· San Pedro (Nº SVI: C0000100000456)

Sebastián Zaidía. Siglo XVII (c. 1606). Óleo sobre tabla. 161 x 63 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era una de las dos portezuelas que daba acceso al transagrario.

· Presentación de la Virgen en el templo (Nº SVI: C0000100000455)

Juan Ribalta. Siglo XVII (1622-24). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Visitación (Nº SVI: C0000100000462)

Juan Ribalta. Siglo XVII (1622-24). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Circuncisión (Nº SVI: C0000100000461)

Juan Ribalta. Siglo XVII (1622-24). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Abrazo en la puerta daurada (Nº SVI: C0000100000463)

Juan Ribalta. Siglo XVII (1622-24). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Nacimiento de la Virgen (Nº SVI: C0000100000457)

Vicente Castelló. Siglo XVII (1624-26). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Disputa con los doctores (Nº SVI: C0000100000464)

Vicente Castelló. Siglo XVII (1624-26). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Desposorios de la Virgen (Nº SVI: C0000100000460)

Abdón Castañeda. Siglo XVII (1624-26). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Descanso en la huida a Egipto (Nº SVI: C0000100000459)

Abdón Castañeda. Siglo XVII (1624-26). Óleo sobre lienzo. 268 x 262 cm. Perteneciente al desaparecido retablo mayor, era uno de los ocho lienzos encastrados en las mamparas batientes que hacían la función de puertas del retablo.

· Virgen del Rosario (Nº SVI: C0008700000279)

Atribuïdo a Abdón Castañeda. Siglo XVII (c. 1625). Óleo sobre lienzo. 245 x 198 cm. Lienzo encargado para el altar de la Virgen del Rosario.

– Tèxtils:

· Tira brodada (Núm. SVI: C0008700000324)
Taller francès o valencià. Segle XV (a mitjan). Brodat de fils de seda, or i plata. 43 x 96 cm.

· Tern roig (Núm. SVI: C0008700000327, C0008700000328, C0008700000329, C0008700000330 i C0008700000331)

Compost per casulla, dos dalmàtiques, capa pluvial i humeral o drap d'espatles. Taller valencià. Segle XVI (segona mitat) i segle XVII (finals) o XVIII (principis). Brodat amb fils d'or i seda de colors; brocatell de seda de colors sobre fons llavorat.

· Tern blanc (Núm. SVI: C0008700000332, C0008700000333, C0008700000334 i C0008700000335)

Compost per casulla, dos dalmàtiques i capa pluvial. Taller valencià. Segle XVI (segona mitat) i segle XVII (finals) o XVIII (principis). Brodat amb fils d'or i seda de colors; brocatell de seda de colors sobre fons llavorat.

· Casulla (Núm. SVI: C0008700000326)

Taller valencià. Segle XVI (segona mitat). Tira brodada amb fils d'or, plata i sedes de colors amb galons de fils d'or en ressalt sobre vellut de seda verd intens.

· Caputxa de capa pluvial (Núm. SVI: C0008700000325)

Taller valencià. Segle XV (finals). Brodat amb fils de seda de colors i or representant la Mare de Déu amb el xiquet; galó de fils d'or en ressalt. 33 x 32 cm.

– Orfebreria:

· Calze i patena (Núm. SVI: C0008700000314 i C0008700000315)
Punxó de València. Segle XVI. Plata daurada i repujada amb elements de fosa. 34,5 x (calze) i 19,4 cm. (diàmetre patena).

· Creu processional (Núm. SVI: C0008700000317)

Taller valencià (sense punxó). Últim quart del segle XVII o principis del segle XVIII. Plata daurada repujada amb alguns elements de fosa. 81 x 25 cm.

· Lignum crucis (Núm. SVI: C0008700000316)

Taller valencià (sense punxó). Segle XVII (a mitjan). Plata repujada. 61,5 x 21,5 cm.

d) Delimitació de l'entorn afectat:

1. Justificació: El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consistix a incloure dins de la seua àrea els següents elements urbans:

– Parcel·les que limiten directament amb aquella que ocupa el Bé d'Interés Cultural (BIC), i que poden afectar-lo, tant visualment com físicament, qualsevol intervenció que es realitze sobre aquelles.

– Parcel·les que donen al mateix espai públic que el BIC i que constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat, i on qualsevol intervenció que es realitze pugui suposar una alteració de les condicions de percepció d'este o del caràcter de l'espai urbà.

– Espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que encara que no tenen una situació d'immediatesa amb el BIC afecten de manera fonamental la percepció d'este.

2. Línia delimitadora:

Origen: Intersecció de l'eix del carrer Pedrera amb el del carrer Castillo, punt A.

Sentit: Horari.

Línia delimitadora: Des de l'origen, la línia incorpora la parcel·la 03 de la parcel·la cadastral número 70204. Continua per l'eix del carrer del Portal i gira a l'est pel carreró existent tot incloent les parcel·les 06, 05, 03, 02 i 01 de l'illa 70206. Travessa l'illa 70206 entre les parcel·les 20 i 21 i prossegueix per l'eix del carrer Lavadero. Gira al nord i inclou la façana de la parcel·la 02 de l'illa 69194. Creua el carrer Mayor i recorre en direcció nord el carreró entre les illes 70201 i

– Textiles:

· Tira bordada (Nº SVI: C0008700000324)
Taller francès o valenciano. Siglo XV (mediados). Bordado de hilos de seda, oro y plata. 43 x 96 cm.

· Terno rojo (Nº SVI: C0008700000327, C0008700000328, C0008700000329, C0008700000330 y C0008700000331)

Compuesto por casulla, dos dalmáticas, capa pluvial y humeral o paño de hombros. Taller valenciano. Siglo XVI (segunda mitad) y siglo XVII (finales) o XVIII (principios). Bordado con hilos de oro y seda de colores; brocatel de seda de colores sobre fondo labrado.

· Terno blanco (Nº SVI: C0008700000332, C0008700000333, C0008700000334 y C0008700000335)

Compuesto por casulla, dos dalmáticas y capa pluvial. Taller valenciano. Siglo XVI (segunda mitad) y siglo XVII (finales) o XVIII (principios). Bordado con hilos de oro y seda de colores; brocatel de seda de colores sobre fondo labrado.

· Casulla (Nº SVI: C0008700000326)

Taller valenciano. Siglo XVI (segunda mitad). Tira bordada con hilos de oro, plata y sedas de colores con galones de hilos de oro en resalte sobre terciopelo de seda verde intenso.

· Capillo de capa pluvial (Nº SVI: C0008700000325)

Taller valenciano. Siglo XV (finales). Bordado con hilos de seda de colores y oro representando la Virgen con el Niño; galón de hilos de oro en resalte. 33 x 32 cm.

Orfebrería:

· Cáliz y patena (Nº SVI: C0008700000314 y C0008700000315)
Punzón de Valencia. Siglo XVI. Plata dorada y repujada con elementos de fundición. 34,5 x (cáliz) y 19,4 cm. (diámetro patena).

· Cruz procesional (Nº SVI: C0008700000317)

Taller valenciano (sin punzón). Último cuarto del siglo XVII o principios del siglo XVIII. Plata dorada repujada, con algunos elementos de fundición. 81 x 25 cm.

· Lignum Crucis (Nº SVI: C0008700000316)

Taller valenciano (sin punzón). Siglo XVII (mediados). Plata repujada. 61,5 x 21,5 cm.

d) Delimitación del entorno afectado:

1. Justificación: El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el Bien de Interés Cultural (BIC), pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

2. Línea delimitadora:

Origen: Intersección del eje de la calle Pedrera con el de la calle Castillo, punto A.

Sentido: Horario.

Línea delimitadora: Desde el origen, la línea incorpora la parcela 03 de la parcela catastral nº 70204. Continúa por el eje de la calle Del Portal y gira a este por el callejón existente incluyendo las parcelas 06, 05, 03, 02 y 01 de la manzana 70206. Atraviesa la manzana 70206 entre las parcelas 20 y 21 y prosigue por el eje de la calle Lavadero. Gira a norte e incluye la fachada de la parcela 02 de la manzana 69194. Cruza la calle Mayor y recorre en dirección norte el callejón

69207, continua per l'eix del carrer del Calvario i després per l'eix del carrer Castillo en direcció nord-est fins al punt d'origen.

3. Normativa de protecció de l'església de l'Assumpció i el seu entorn:

Monument

Article 1

S'atindrà el que disposa la secció segona, relativa al règim dels béns immobles d'interès cultural, del capítol III de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable a la categoria de monument.

Pel que fa als béns mobles, caldrà ajustar-se al que disposa la secció tercera, del capítol III, títol II, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, relativa al règim dels béns mobles d'interès cultural.

Article 2

Els usos permesos seran tots aquells que siguen compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del bé i contribuïsqen a la consecució d'estes finalitats. L'autorització particularitzada d'ús es regirà segons allò que disposa l'article 18 de l'esmentada llei.

Entorn de protecció

Article 3

D'acord amb el que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, qualsevol intervenció que pretenga abordar-se en l'entorn de protecció del monument requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de Cultura. Esta autorització s'emetrà d'acord amb els criteris establits en la present normativa, i en allò que no s'hi preveu, per mitjà de l'aplicació directa dels criteris previstos en l'article 38 de l'esmentada llei.

Totes les intervencions requeriran, per al seu tràmit d'autorització, la definició necessària del seu abast, amb la documentació tècnica que per la seua especificitat els corresponga, i amb la ubicació parcel·l·ària i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua transcendència patrimonial.

Article 4

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, per mitjà d'informe sospesat tècnic municipal, es podrà derivar la no necessitat del tràmit d'autorització previ en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com seria el cas de les obres i les instal·lacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'estos immobles.

En estos casos, l'ajuntament comunicarà a l'administració de la Generalitat en el termini de 10 dies la concessió de llicència municipal, i adjuntarà, com a mínim, l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla d'ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua falta de transcendència patrimonial.

Article 5

La contravenció del que preveuen els articles anteriors determinarà la responsabilitat de l'ajuntament en els termes establits en l'article 37 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 6. Criteris d'intervenció

1. Es mantindran les pautes de la parcel·lació històrica de l'entorn.
2. Les alineacions i els usos seran els establits en les Normes Subsidiàries de Planejament Municipal d'Andilla, aprovades definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme el 22 de desembre de 1993.
3. Els edificis tradicionals del conjunt, pel seu alt valor ambiental i testimonial d'una arquitectura i tipologia que el caracteritza, hauran de mantindre les fatxades visibles des de la via pública, i preservar i restaurar els caràcters originaris propis.
4. El nombre de plantes permeses és de tres altures, inclosa la baixa, segons la disposició tradicional de planta baixa, planta pis i

entre las manzanas 70201 y 69207, continúa por el eje de la calle del Calvario y luego por el eje de la calle Castillo en dirección noreste hasta el punto de origen.

3. Normativa de protecció de la iglesia parroquial de La Asunción y su entorno:

Monumento

Artículo 1

Se atenderá a lo dispuesto en la sección segunda, relativa al régimen de los bienes inmuebles de interés cultural, del capítulo III de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a la categoría de Monumento.

En lo que respecta a los bienes muebles, se atenderá a lo dispuesto en la sección tercera, del capítulo III, título II, de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, relativa al régimen de los bienes muebles de interés cultural.

Artículo 2

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 18 de la citada Ley.

Entorno de protección

Artículo 3

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, cualquier intervención que pretenda abordarse en el entorno de protección del monumento requerirá de la previa autorización de la Conselleria competente en materia de cultura. Esta autorización se emitirá conforme a los criterios establecidos en la presente normativa, y en lo no contemplado en la misma, mediante la aplicación directa de los criterios contemplados en el artículo 38 de la citada Ley.

Todas las intervenciones requerirán, para su trámite autorizador, la definición precisa de su alcance, con la documentación técnica que por su especificidad les corresponda, y con la ubicación parcelaria y el apoyo fotogràfic que permita constatar la situación de partida y su transcendencia patrimonial.

Artículo 4

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante sopesado informe tècnic municipal, se podrà derivar la no necesidad de trámite autorizador previo en actuaciones que se sitúan fuera del presente marco normativo por falta de transcendencia patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a la administración de la Generalitat en el plazo de 10 días la concesión de licencia municipal, adjuntando como mínimo el informe tècnic que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotogràfic que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendencia patrimonial.

Artículo 5

La contravención de lo previsto en los artículos anteriores determinará la responsabilidad del Ayuntamiento en los términos establecidos en el artículo 37 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 6. Criterios de intervención

1. Se mantendrán las pautas de la parcelación històrica del entorno.
2. Las alineaciones y usos serán los establecidos en las Normas Subsidiarias de Planeamiento Municipal de Andilla, aprobadas definitivamente por la Comisión Territorial de Urbanismo el 22 de diciembre de 1993.
3. Los edificios tradicionales del conjunto, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipologia que caracteriza al mismo, deberán mantener las fachadas visibles desde la vía pública, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas.
4. El número de plantas permitidas es de tres alturas incluida la baja, según disposición tradicional de planta baja, planta piso y cam-

cambrà, i queden prohibits els semisoterranis. Els edificis que superen este nombre de plantes es regiran pel règim Fora d'Ordenació. A este efecte, en els supòsits que concloga la seua vida útil i es pretenga fer obres de reforma de transcendència equiparable a la reedificació, una remodelació amb eliminació de les plantes superiors, o una substitució voluntària d'estos, se li aplicaran les ordenances de protecció d'esta normativa. Tot això sense perjudi de la possible aplicació de l'article 21 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià a estos immobles.

5. L'altura màxima reguladora, definida segons el Reglament de Zones d'Ordenació Urbanística de la Comunitat Valenciana és de huit metres vint centímetres (8,20 m).

6. Les cobertes, d'acord amb la tipologia de la zona, seran en el cos principal de l'edifici, la profunditat edificable del qual oscil·larà entre 8 i 11 metres, inclinades, de teula àrab, amb pendent compresa entre 18 i 40%, a dos aigües i carener d'altura màxima 2,25 m respecte de la línia de cornisa. Este requisit únicament podrà ser dispensat, amb caràcter excepcional, en aquells casos on s'acredite l'existència d'una singular justificació historicocontextual.

7. Les noves edificacions, o les remodelacions de les no tradicionals, s'adequaran amb caràcter estètic a la tipologia i acabats tradicionals d'Andilla atenent la fatxada a les disposicions següents:

- Els ràfols de coberta seran els tradicionals a la zona, amb longitud màxima de vol de 35 cm.
- Els buits de fatxada seran de proporció vertical, disposició i dimensions característiques de la zona. Els buits de les cambres tindran tractament específic propi d'estes, sense cossos volats.
- Els balcons seran de barana metàl·lica, segons tradició local, amb amplària màxima de vol de 40 cm, 15 cm de cantell i longitud màxima de 1,80 m. Es prohibeixen els miradors.
- Els tancaments seran de fusta.
- Es prohibeixen les persianes, excepte les persianetes exteriors enrotllables tradicionals.

Article 7

Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en l'apreciació de l'escena o paisatge urbà del monument i el seu entorn, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o arbratge, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualssevol altres de semblant estil i conseqüències, hauran de sotmetre's a autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i la dignitat adés al·ludits.

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior als plans de fatxada dels edificis que, en qualsevol de les seues accepcions, irrompa en la dita escena urbana, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i per temps limitat sol·licite i obtinga autorització expressa.

Article 8

En qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o el seu entorn de protecció, resultarà d'aplicació el règim tutelar establert en l'article 62 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, per a la salvaguarda del patrimoni arqueològic.

Article 9

Esta normativa és transitòria fins a l'aprovació del preceptiu Pla Especial de Protecció previst en l'article 34.2 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, per als entorns de protecció dels monuments.

bra, quedando prohibidos los semisótanos. Los edificios que superen este número de plantas se regirán por el régimen Fuera de Ordenación. A tal efecto, en los supuestos que concluya su vida útil, se pretendan obras de reforma de trascendencia equiparable a la reedificación, una remodelación con eliminación de las plantas superiores, o una sustitución voluntaria de los mismos le serán de aplicación las ordenanzas de protección de esta normativa. Todo ello sin perjuicio de la posible aplicación del artículo 21 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano a estos inmuebles.

5. La altura máxima reguladora, definida según el Reglamento de Zonas de Ordenación Urbanística de la Comunitat Valenciana es de ocho metros veinte centímetros (8,20 m).

6. Las cubiertas, de acuerdo con la tipología de la zona, serán en el cuerpo principal del edificio, cuya profundidad edificable oscilará entre 8 y 11 metros, inclinadas, de teja árabe, con pendiente comprendida entre 18% y 40%, a dos aguas y cumbreira de altura máxima 2,25 m respecto de la línea de cornisa. Este requisito únicamente podrá ser dispensado, con carácter excepcional, en aquellos casos en los que se acredite la existencia de una singular justificación histórico-contextual.

7. Las nuevas edificaciones, o las remodelaciones de las no tradicionales, se adecuarán con carácter estético a la tipología y acabados tradicionales de Andilla atendiendo la fachada a las siguientes disposiciones:

- Los aleros de cubierta serán los tradicionales en la zona con longitud máxima de vuelo de 35 cm.
- Huecos de fachada de proporción vertical, disposición y dimensiones características de la zona. Los huecos de las cambras tendrán tratamiento específico propio de las mismas, sin cuerpos volados.
- Balcones de barandilla metálica, según tradición local, con anchura máxima de vuelo de 40 cm, 15 cm de canto y longitud máxima de 1,80 m. Se prohíben los miradores.
- Las carpinterías serán de madera.
- Se prohíben las persianas, salvo las persianillas exteriores enrollables tradicionales.

Artículo 7

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano del monumento y su entorno, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a autorización de la Conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

Queda proscriu la introducción de anuncios o publicidad exterior a los planos de fachada de los edificios que, en cualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana, salvo la de actividades culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado solícite y obtinga autorización expresa.

Artículo 8

En cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o su entorno de protección, resultará de aplicación el régimen tutelar establecido en el artículo 62 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, para la salvaguarda del patrimonio arqueológico.

Artículo 9

Esta normativa es transitoria hasta la aprobación del preceptivo Plan Especial de Protección previsto en el artículo 34.2 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, para los entornos de protección de los monumentos.

ANNEX II / ANEXO II
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA / DOCUMENTACIÓN GRÁFICA

